

ROI YVES H. VILLADIEGO

Nagtapos si Roi Yves H. Villadiego ng kursong BA Communication Arts, Major in Speech Communication sa UP Los Baños noong 2019. Sa apat na taon ng kaniyang pag-aaral, natutunan niya na ang pagsusulat ay isang lenteng nakapagpapaintindi ng mga problema sa lipunan. Naniniwala siyang darating ang panahon na ibabahagi niya ito at ang iba pa niyang natutunan sa pamamagitan ng pagtuturo.

Pumapatak ang oras sa noo ko. Dinig kong may mga bulong na sumasabay sa lagutok ng mga kompyuter. Ramdam ko ang pag-iisa sa hanay ng mga upuan.

“Mr. Adlawsinag,” tawag sa akin ng ulong dumungaw sa pinto ng conference room, “Please, come in.”

Nawala ang mga tinig. Di ko na muling naramdaman ang oras sa aking pag-upo ngunit patuloy na namamasa ang noo ko.

“Mr. Adlawsinag, we are glad to have you here today!”

“Talaga po ba? Hindi ‘yan ang narinig ko sa kanila,” sagot ko.

“Please, Sir, ‘wag na po nating palakihin pa ang issue.”

“Para sa inyo, gano’n na lang ho ‘yon? Labinlimang taong kabuhayan ng pamilya ko ‘to, Ser. Mawawala lang po?”

“Mr. Adlawsinag, I am pretty sure na magagamit mo ‘yang experience sa iyong susunod na job.”

“Ser, katatapos lang ng pandemya at bihira ang job opening. Kaya kung bibigyan n’yo sana ako ng pagkakataon, ipakita n’yo sana sa ‘kin ang bidyo ng CCTV. Nandoon ...”

“The sugar spillage was an accident under your watch, Mr. Adlawsinag. Ikaw pa rin po ang responsible do’n.”

Nanikip ang aking mga kamao. Sa segundong pagitan, nakapagpigil ako dahil tumunog ang telepono.

“I’m really sorry, Mr. Adlawsinag. Let me just take this call,” sabay tayo niya.

Malambing niyang binati ang kaniyang kausap ng “Hello, Mr. President! How are you, Sir?” Kasunod nito ang walang-katapusang “Yes.”

Sa huling bati, giit niya, “Of course, I will do anything for your pleasure, Mr. President Lee.” sabay baba ng telepono.

“I’m really sorry, Mr. Adlawsinag. Bilang konswelo, we would like to request you to submit your letter of resignation. Kung hindi man, Kola Drinks, Corp. will be forced to fire you.”

Pinunasan ko ang basa kong mga mata at noo. Sa aking pag-abot, mabilis niyang kinuha ang papel at isinilid sa isang sobre.

“Thank you, Mr. Adlawsinag. We know that you’ll do well in your next company,” muling bati niya. Mabigat kong tinitigan pabalik ang ngiti niyang nakangingitngit. Naisip ko, may pagtugon sa mga nandudusta at hindi ako nag-iisa.

“Hindi pa ito ang huli nating pagkikita, Ser.” At lumabas na ako.

Pansin ko, wala nang puwang ang mga upuan sa lobby. May mga mukhang di ko makilala ngunit lahat sila, may dalang mga papel. Bago ako makalabas ng HR, narinig ko ang huling hirit ni Ser.

“Good morning! Job interviews for Mr. Chen, Mr. Dy, and Mr. Chu? Yes, please come inside.”